

רפת רובוטית באמצע המדבר

6 ק"מ דרומית מירוחם באמצע המדבר, נמצאת חוות הבודדים של משפחת טנא, 15 שנים במקום, רפת מדברית •

אז מה השיגעון, למה דווקא כאן?

"אתה מגיע מהגיהינום לגן עדן, אני הגעתי מהשפלה, מקום צפוף וכאן אני מרגיש כמו בגן עדן. מהרגע שהחלטנו עד הרגע שעלינו על הקרקע לקח לנו 4 שנים, אבל לקח למוסדות 20 שנה לסיים איתנו את הביורוקרטיה וכיום אנחנו עומדים לקראת חתימה על הסכם ארוך טווח מול המדינה".

איך הרפת הרובוטית, לא ממש הצליחה בארץ?

"תשמע, למי שיש בעיות של העסקת עובדים זה פתרון טוב, למי שאין בעיות עובדים אין סיבה שילך על זה. אך אני חייב לציין כי השימוש ברובוטים בעולם גדל ב-10 אחוז כל שנה".

איך מסתדרים כאן עם החום?

"בדרך כלל מאוד נעים כאן, לא ממש חם ויבש. האקלים כאן הוא אידיאלי, אנחנו 500 מטר גובה ומשטר הרוחות כאן הרבה יותר טוב ממרכז הארץ, בלילות הקיץ ממש קריר כאן והיתרון השני, הקלות באיכות הסביבה, יש סככה וחצר מאוד גדולה, פי 3 מגודל הסככה הרגילה ברפתות אחרות וגם בחורף וגם בקיץ יש לפרות את החצר שזה יתרון גדול".

מה עיקר הבעיות?

"עיקר הבעיות זה הממסד, פקידי בירוקרטיה, לדוגמא, יש לי בן ממשיך אבל אין לו איפה לגור כי הפקידים החליטו שאסור. אתה מבין את האבסורד. אני הראשון שהתחלתי עם הנושא הסולרי, בא המנהל ואמר שאני חייב להוריד את זה, בקיצור הבעיות העיקריות הן הביורוקרטיה והבעיה השניה זה שיש מחיר למרחק, הכל יקר יותר".

איך היחסים עם השכנים הבדואים?

"בתחילת הדרך הבדואים התנגדו שנהיה כאן, עם השנים הם עוברים שינוי והדור הוותיק שגידל כבשים וגמלים הולך ונעלם והדור הצעיר מחפש מקומות עבודה ולפחות לחלקם ברור שאם הם ירכשו השכלה זה ישפר את מצבם הכלכלי, כיום רוב הסטודנטיות מהמגזר הן אמנם בנות אך הדבר הולך ומשתנה. כיום אני יכול לומר כי אין לי איתם בעיות, להיפך, יש שיתופי פעולה ואנחנו מעסיקים אותם". ▲

120 חולבות, מכסה 1.4 מיליון ליטר המשווק ליוטבתה, 3 עובדים במשרה מלאה, מכון חליבה רובוטי, את החליפות הוא קונה ממושב אביגדור ומערבל אותם באופן עצמאי עם חציר ומים. משה ואורית טנא מנהלים בצוותא את הרפת, עבודה מסביב לשעון, תוך מאבקים לא פשוטים בבירוקרטיה הישראלית.

הבירוקרטיה מקשה עלנו מאוד. משה טנא